

BASTARDA

Paweł Szamburski, Tomasz Pokrzywiński, Michał Górczyński

www.bastardatrio.com

// ENG

BASTARDA Founded by clarinetist, improviser and composer Paweł Szamburski in conjunction with two other unconventional musicians: Tomasz Pokrzywiński (cello) and Michał Górczyński (contrabass clarinet). This unusual combination of instruments creates a unique, completely new timbre, which has become the characteristic feature of Bastarda's style. The Trio has been praised for creating their own musical language, which has become the tool for reinterpreting early music. Chorales, motets and litanies are merely starting points for improvisation and new compositions; rich counterpoint of early polyphony implodes into minimalism; the "alla bastarda" method finds its way in a new context. That way musical traditions of the past morph into A modern, original and personal artistic voice.

Paweł Szamburski, Tomasz Pokrzywiński, and Michał Górczyński – coming from different musical backgrounds - are interested in demonstrating how early music can sound today, filtered through their personal and contemporary musical experiences. The group's members share their knowledge with audiences from all around the world and also scholars; taking part in project meetings and debates, as well as playing live improvised music inspired by the ongoing research of the early music period. This creative and brave approach to early music has not gone unnoticed. After releasing their first album, Bastarda was invited to become an official partner of the international research project HERA „Sound Memories. The Musical Past in Late-Medieval and Early Modern Europe” conducted by leading European musicologists. Thanks to that collaboration the ensemble has taken part in numerous conferences, project meetings and debates, and also performed to great critical acclaim in front of scholarly early music audiences. These concerts have been described as jazz-like experiences, bringing a thrilling freshness and unpredictability to the medieval and renaissance repertoire.

The group has released three albums:

1. **„Promitat eterno”** (Lado ABC 2017)

Medieval music by Petrus Wilhelmi de Grudencz (1392 – c. 1480). His works found in German, Polish and Czech manuscripts scattered throughout Europe, was completely unknown until very recently. Most of his compositions appeared anonymously, as was common in the Middle Ages. In the 1970s, however, Jaromír Černý, who was studying 15th-century Czech manuscripts, was struck by both the words and music of certain part-songs and motets. All these texts were acrostics, with the initial letters of consecutive words invariably forming the composers name. Petrus Wihelmi's works are of two genres, songs and motets, differing in the way the words are set and in contrapuntal technique. The songs, usually in two parts, occasionally in three, are often very concise, with a tendency to symmetry and repetition of rhythmic patterns.

2. **„Ars moriendi”** (Lado ABC 2019)

Music played an essential role in medieval and early modern death rituals. From the agony to the last rites over the grave, chants and polyphony were woven together in deeply symbolical ways. Bastarda's Ars Moriendi is a transfiguration of this ancient musical ritual: Paweł Szamburski, Tomasz Pokrzywiński, and Michał Górczyński reinterpreted centuries-old music for the dead, fragmenting the chants and disrupting the counterpoint of early

polyphony. What is left, is a modern meditation on death and its paradoxes. Bastarda's *Ars moriendi* does not teach. It is a journey through the emotions of the human being, suspended between desperation and hope. After the rite, those who are left ask themselves 'Who will give our eyes a fountain of tears?' (*Quis dabit oculis nostris fontem lacrimarum*), remembering what is lost. Mourning marks the end, but Bastarda's interpretation points also at a new beginning of peace and, finally, silence.

3. **„Nigunim”** (Multikulti Project 2020)

Bastarda takes us on another musical journey, this time delving into Hasidic Nigunim. These mystical Jewish songs, almost always sung without lyrics, originated in the Hasidic revival movement of the 18th century and often drew from local music patterns and traditions. Ecstatic dancing and singing of nigunim was a way for the Hasidim to enter "the chamber of God". Drawing mainly from the legacy of the Modzitz dynasty, as well as from the collection of Hasidic songs discovered by the musicologist Moshe Bierogowski, Bastarda brings out the beauty of Jewish melodies, filtering them through its unique and mature artistic language. The non-verbal nature of the Hasidic songs allows for free improvisation and a more personal form of expression, while their internal narrative force is just as inspiring. Without the use of words, they tell stories of joy and sorrow, of life lived in its full sensual spectrum, therefore embodying the essence of Hasidism, which always fluctuated between waiting for the end of the world and a joyful, almost ecstatic affirmation of life. The mystical Hasidic compositions create a space in which the musicians move with ease, elegance, understanding and tenderness, creating cutting-edge, outstanding work of great power and beauty.

// PL

BASTARDA to zespół powołany do życia przez Pawła Szamburskiego (klarnet), Tomasza Pokrzywińskiego (wiolonczela) oraz Michała Górczyńskiego (klarnet kontrabasowy). Grupa wydawniczo i środowiskowo związana z wytwórnią Lado ABC, jest również partnerem międzynarodowego projektu badawczego HERA "Sound Memories. The Musical Past in Late - Medieval and Early Modern Europe". Artyści podejmują odważną próbę reinterpretacji muzyki dawnej oraz stworzenia na jej podstawie autorskiego języka dźwiękowego. Kilkusetletnie śpiewy chorałowe, motety, litanie rozbijają niejednokrotnie się na małe odcinki, stale zmieniający się kontrapunkt wczesnej polifonii imploduje w minimalizm.

Muzycy improwizując wokół archaicznych melodii, komponując i aranżując na ich podstawie zupełnie nowe utwory - budują pomost łączący odległe w czasie muzyczne światy, docierają do ich uniwersalnego, duchowego wymiaru.

Muzyka Bastardy to współczesna, oryginalna i bardzo osobista wypowiedź wsparta na bogatych tradycjach muzycznych.

Bastarda ma w repertuarze trzy płyty:

1. **"Promitat eterno"** (Lado ABC 2017),

Podejmuje wątki muzyki średniowiecznej, a konkretnie pieśni i motetów Piotra Wilhelmgiego z Grudziądza (1392 - ok. 1480) jednego z pierwszych kompozytorów tworzących na terenach Polski oraz Europy Środkowej i Wschodniej. Muzycy posługując się metodą "viola bastarda", czyli swobodnych skoków między kolejnymi głosami pieśni, improwizując wokół średniowiecznych melodii - osiągnęli niezwykle oryginalny głos w interpretacji muzyki Piotra z Grudziądza.

2. **"Ars moriendi"** (Lado ABC 2019)

W całości poświęconemu tematowi śmierci oraz ceremonii pogrzebowej, w której śpiewy chorałowe, psalmy pokutne, litanie, motety przeplatały się podczas całego rytuału w głęboko symboliczny sposób. Bastarda przeistacza ten dawny muzyczny rytuał: kilkusetletnie śpiewy chorałowe rozbijają się na małe odcinki, stale zmieniający się kontrapunkt wczesnej polifonii imploduje w minimalizm. To, co pozostało, to współczesna medytacja nad śmiercią. Opieka merytoryczna oraz dobór repertuaru przygotowane zostały przez wybitnego muzykologa Antonio Chemottiego. Pojawiają się tu min. kompozycje C. Festa, J. Desprez, G. du Fay, C. de Morales.

3. **"Nigunim"** (Multikulti Projekt 2020)

Trzeci album poświęcony mistycznym pieśniom chasydzkim z XVIII i XIX wieku - nagrany został na żywo w studiu koncertowym im. Witolda Lutosławskiego, w ramach festiwalu "Muzyka Wiary Muzyka Pokoju". Muzycy czerpiąc głównie ze spuścizny chasydzkiej dynastii Modrzyc, a także z muzykologicznych zbiorów Moshe Bierogowskiego - odkrywają piękno dawnych, żydowskich melodii - opracowując je w specyficzny dla siebie sposób i filtrując przez unikatowy, ukształtowany już język zespołu. Dla Bastardy niezwykle inspirująca jest również wewnątrzmuzyczna siła narracyjna Nigunów. Bez słów opowiadają o radości i smutku, o życiu w pełnym spektrum doznań, stanowią niejako istotę chasydyzmu, który zawsze oscylował między oczekiwaniem na koniec świata, a radosną niemal ekstatyczną afirmacją życia.